

[Aksel Larsen.]

beslutning i det mindste så alvorligt, at de siger: når det skal være vore forudsætninger, skal man stå fast på dem, og man skal gøre opmærksom på, at dette er så at sige et ultimatum fra landets hold.

Ministeren siger, at hvad angår spørgsmål nr. 2, så retter de tre første betingelser sig jo ikke til fællesmarkedet, for det er spørgsmålet om, at England skal blive medlem, og at det øvrige Norden skal få en tilfredsstillende løsning, og at de rekreative arealer skal sikres for danskere. Ja, undskyld, men spørgsmålet om det øvrige Norden er da i høj grad et spørgsmål, som vedrører fællesmarkedet, for hvis de ikke vil indrømme de øvrige nordiske lande tilfredsstillende betingelser, ja, så må det være en grund for os til at sige nej. Jeg mener, det må da være regeringens pligt, hvis den vil optræde i overensstemmelse med dette 4 års program, at sige til fællesmarkedets ledelse: vi gør opmærksom på, at Sverige og Finland må have et tilfredsstillende forhold til fællesmarkedet, og hvis Norge ikke kommer ind, må Norge også have tilfredsstillende forhold. Det er betingelser, vi stiller.

Med hensyn til de rekreative arealer kan jeg ikke fatte, at man vil opretholde den fiktion, at det er noget, vi kan klare ved noget juridisk lovtrækkeri herhjemme. Jeg har tilladt mig at citere, hvad tyske regeringsmyndigheder har sagt til Danmarks radios korrespondent i Bonn, hr. Frode Kristoffersen. De siger, at liberaliseringen skal være absolut, og der må ingen undtagelser være. Jeg vil samtidig sige, at der er jo kommet forskellige reaktioner fra fællesmarkedslandes regeringer på de foreløbige danske planer om, hvordan man sikrer dansk jord på danske hænder, og de går ud på, at det stemmer ikke med Romtraktaten, og det stemmer ikke med fællesmarkedets beslutninger, det vil man ikke godkende. Så vidt jeg har forstået det, og jeg tror egentlig, ministeren har samme opfattelse, vil man kun kunne sikre det, man kalder de rekreative arealer i Danmark, og det er jo omtrent hele Danmark, på danske hænder, hvis det offentlige, staten og kommunerne, opkøber det, enten ved ekspropriation eller ved opkøb i fri handel, men inden vi kommer i fællesmarke-

det, og inden der findes mulighed for, at udlændinge kan komme og købe det op. Jeg ved ikke, om man tror, at det overhovedet er muligt at gøre dette, men hvis man ikke tror det, så skal man holde op med at bilde befolkningen ind, at der er ingen røvere i den grønne skov eller ude på andre rekreative arealer.

Jeg har gjort opmærksom på, at der står her i 4 års programmet i den markedspolitiske udtalelse, at det er tilkendegivet af den danske regering; at disse forudsætninger er godtaget af Det europæiske Fællesskab. Jeg tror, jeg har dokumenteret, at dette er ikke tilkendegivet af den foregående regering, og det er altså urigtigt, hvad der står. Jeg har tilladt mig at læse op af det notat, vi har fået af daværende markedsminister Nyboe Andersen, og det er klart, at der er ingen tilsagn givet f. eks. om skattepolitik. Det, der er sket, er, at hr. Nyboe Andersen har holdt en tale, og så har man sagt: nå. Nu tilføjer han; men betydningen af, at vi har sagt dette, ligger i, at vi kan pukke på det, når vi er kommet ind og de træffer beslutninger, vi ikke kan lide; så kan vi da i hvert fald sige: vi har jo i forvejen sagt, at det kunne vi rigtignok ikke lide. Jeg synes, at under disse omstændigheder må man holde op med at sige, at disse beslutninger om harmonisering af skattepolitik osv. er ikke truffet endnu, for man ved, der er principiel beslutning om, at man vil træffe dem før eller senere, og så må man gøre sig klart, hvorvidt man på forhånd vil nedlægge veto og sige: hvis vi ikke får garantier her, så går vi simpelt hen ikke ind.

Jeg minder om, at vi har en beretning fra det af finansministeren nedsatte udvalg til gennemgang og vurdering af forbrugsafgiftslovgivningen, hvoraf det fremgår, at i hvert fald told- og forbrugsdepartementet vurderer det derhen, at der vil komme en harmonisering af afgiftslovgivningen og af momslovgivningen, som man regner med vi bliver nødt til at rette os efter, hvis vi kommer i fællesmarkedet. Man kan ikke sige, hvor hurtigt det går, men det vil jo få alvorlige følger for hele vor skattelovgivning og for hele vor budgetlovgivning i øvrigt, og så kan man ikke slå sig til tåls med det, udenrigsøkonomiministeren slog sig til tåls med, at de konkrete beslutninger